

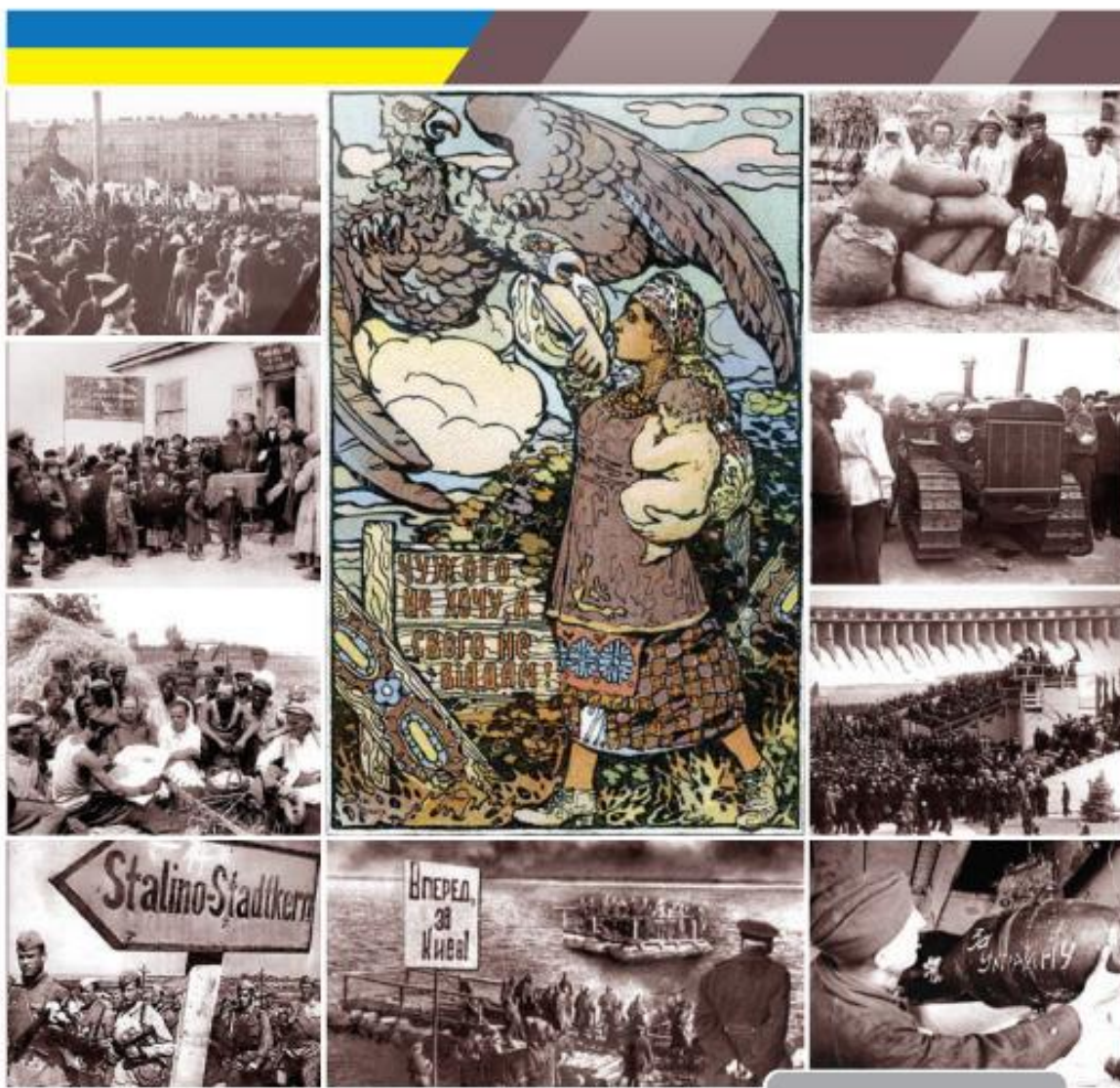
В. С. Власов, С. В. Кульчицький

Історія України

10

клас

профільний рівень

Видавництво
Літера

ШАНОВНІ УЧНІ ТА УЧЕНИЦІ 10-Х КЛАСІВ!

ПЕРЕД ВАМИ - МАТЕРІАЛИ ДО ШІСТНАДЦЯТОГО та СІМНАДЦЯТОГО УРОКІВ З ПРЕДМЕТУ «ІСТОРІЯ УКРАЇНИ». У ДАНОМУ ФАЙЛІ ВИ ЗНАЙДЕТЕ МАТЕРІАЛ ПАРАГРАФУ ПІДРУЧНИКА, А ПІСЛЯ ПЯТНАДЦЯТОГО УРОКУ - ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗА НИМ (ЕЛЕКТРОННИЙ ВАРІАНТ) БАЖАНО, ЯКЩО ВИ ЗРОБИТЕ ЦЕ ДО ДНЯ НАСТУПНОГО УРОКУ. З УСІМА ПИТАННЯМИ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ПРОШУ ЗВЕРТАТИСЯ НА **ЧАТ У ХБЮМА-ШКОЛІ**.

Історія України 10 клас

Розділ 2

Українська революція

9–10 Початок Української революції

Розділ 2. УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ

9–10. Початок Української революції	41
11–12. «Однині самі будемо творити своє життя»: проголошення автономії України	49
13–14. Центральна Рада і Тимчасовий уряд: від протистояння до компромісу	57
15–16. Утворення Української Народної Республіки. Протистояння національно-патріотичних сил і більшовиків	66
17–18. Проголошення незалежності УНР. Брест-Литовський мирний договір	74
19–20. Державотворча діяльність Української Центральної Ради. <i>Практичне заняття № 3</i>	83
21–22. Джерела про Брестський мирний договір і війну УНР з радянською Росією. <i>Практичне заняття № 4</i>	88

15–16

Утворення Української Народної Республіки. Протистояння національно-патріотичних сил і більшовиків

Проголошення Української Народної Республіки, наміри будувати федеративні відносини з іншими національно-державними утвореннями колишньої Росії на засадах єднання демократично-соціалістичних сил, заходи в соціально-економічній і політичній сферах (скасування поміщицької власності на землю, запровадження 8-годинного робочого дня та інші положення Третього Універсалу) М. Грушевський назвав *«грандіозною програмою»* для подальшої діяльності керівників Української революції – Центральної Ради й Генерального секретаріату. Проголошення Третього Універсалу стало, безперечно, визначною віхою Української революції. Проте у відкриту боротьбу з УЦР вступили більшовики. Керівники УНР не уявляли собі (як і всі їхні сучасники) масштабів небезпеки більшовицької диктатури. Контрольовані Петроградом червоногвардійські загони готувалися до воєнного походу в Україну. Для цього була вигадана підступна формула *«радянської Центральної Ради»*, що за нею маскувалося вторгнення. 24–25 (11–12) грудня 1917 р. у Харкові пройшов інсценізований **Перший Всеукраїнський з'їзд рад робітничих і солдатських депутатів**. На ньому Україну оголосили Республікою рад робітничих, солдатських і селянських депутатів. На її територію поширювалися декрети й розпорядження радянського уряду Росії.

1. Як вплинули жовтневі події в Петрограді на становище в Україні. Що передбачав Третій Універсал

Політична ситуація в Україні докорінно змінилася після повалення Тимчасового уряду і створення Раднаркому в Петрограді. У Києві сформувалися три табори, кожен із яких протистояв двом іншим. Табір прибічників поваленого уряду об'єднав усі загальноросійські партії, крім більшовицької, і мав реальною

→ Урочисте відкриття Третього Всеукраїнського військового з'їзду на Софійській площі в Києві. У центрі (зліва направо): С. Петлюра, В. Винниченко, М. Грушевський. 2 листопада (20 жовтня) 1917 р.

«Третій Всеукраїнський військовий з'їзд (20–31 жовтня за ст. ст.; 2–12 листопада за н. ст.) – один з найчисленніших і найважливіших українських з'їздів. Голова Центральної Ради М. Грушевський, вітаючи З'їзд від імені Центральної Ради... висловив тверду певність, що боротьба українського трудового люду за національне визволення закінчиться перемогою, що українське вояцтво приступить, разом з Центральною Радою, до рішучого творення української держави – Української Народної Республіки. Слова Грушевського про творення УНР викликали на З'їзді ентузіастичне захоплення, довгі й гучні оплески» (П. Христюк).

опорою штаб Київського військового округу (КВО). Більшовики спиралися на ради робітничих і солдатських депутатів. Центральна Рада протистояла штабу КВО і більшовикам одночасно.

Штаб КВО блокував Маріїнський палац, у якому розташовувався утворений більшовиками ревком, і заарештував майже всіх його членів. Однак більшовики створили новий ревком і почали бої, переважно на Печерську, біля заводу «Арсенал». Сутички тривали три дні, аж поки комісія з представників більшовицького ревкому, Центральної Ради, штабу КВО і Міської думи не розробила умови припинення вогню. Командування КВО звільнило заарештованих ревкомівців, вивело з міста війська й розформувало добровільні офіцерські дружини. Поле бою залишилося за Центральною Радою. Генеральний секретаріат призначив тимчасовим начальником КВО члена Генерального військового комітету підполковника В. Павленка.

Центральна Рада готувалася до Українських **Установчих зборів**, сподіваючись через загальні, прямі й рівні вибори шляхом таємного голосування утвердити підвалини нового суспільного устрою України. Натомість більшовики прагнули скористатися своєю тимчасовою популярністю в масах, щоб перетворити Центральну Раду за російським зразком на Центральний виконавчий комітет (ЦВК) рад України. Центральна Рада мала намір віддати завойовану владу демократично обраним депутатам Установчих зборів, а більшовики – встановити диктатуру однієї партії під виглядом диктатури пролетаріату.

Очільники УЦР усвідомлювали небезпеку. Потрібні були рішучі дії для утвердження державних прав українського народу. На скликання надзвичайної сесії Центральної Ради не залишалося часу. Пізно ввечері 19 (6) листопада зібралася Мала Рада. Від імені керівництва Ради й Генерального секретаріату М. Грушевський подав на затвердження текст **Третього Універсалу**. Із 47 членів Малої Ради, присутніх на засіданні, поіменно за Універсал висловилися

42 (усі – українці та євреї), проти – жодного голосу, утрималося п'ятеро (меншовики, російські есери, представник Польського демократичного централу). Голосували вже після опівночі. Отже, Третій Універсал датований 20 (7) листопада 1917 р.

Третій Універсал Центральної Ради

Перед Третім Універсалом. Художник П. Коцький. Київський сатиричний часопис «Гедз». Листопад 1917 р.

Прокаментуйте шарж. Яку ідею, на вашу думку, намагався донести його автор?

ТРЕТІЙ УНІВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ

«Однині Україна стає
Українською Народною
Республікою»

- Проголошено Українську Народну Республіку, яка зберігала федеративний зв'язок із Російською республікою
- Визначено територію УНР у складі дев'яти губерній, більшість населення яких становили українці
- Визначено строки виборів до Українських Установчих зборів та день їх скликання
- Декларовано, що в УНР забезпечуватимуться всі демократичні свободи: слова, друку, віри, зібрань, союзів, страйків; недоторканність особи й житла; право вживання місцевої мови у зносинах з установами
- Проголошено скасування смертної кари, амністію політв'язням, реформу судівництва та національно-персональну автономію для національних меншин (росіян, поляків, євреїв)
- Передбачено запровадження на території УНР 8-годинного робочого дня
- Ліквідовано право приватної власності на землю (з передачею великих землеволодінь без викупу в користування безземельним або малоземельним селянам)

1. Порівняйте Третій Універсал з Першим. Які принципово нові положення з'явилися в Третньому Універсалі? 2. Поміркуйте, чому майже всі сучасники в написаних згодом працях зазначали, що третій конституційний акт Центральної Ради не мав такого впливу на суспільство, як перший.

2. Якою була внутрішня та зовнішня політика Центральної Ради після проголошення УНР

Програма проголошених Третім Універсалом перетворень охоплювала доволі широке коло нагальних питань. Найбільше дискусій спричиняло земельне законодавство. Особливо стривожилися польські поміщики на Правобережжі. Тамтешні громадські організації звернулися до Генерального секретаріату з публічним протестом від імені мільйона поляків, які жили в Україні. Протести проти націоналізації землі залунали з боку Союзу земельних власників, Товариства цукрозаводчиків, Польської земельної ради. На знак протесту фінансові кола припинили кредитування цукрової промисловості.

Генеральне секретарство земельних справ виступило з роз'ясненням, зокрема, давши визначення нетрудового господарства, що підлягало націоналізації. Нетрудовим вважалось господарство, з огляду на великі розміри якого власник змушений був наймати робітників. Уряд запевняв, що у землевласників, які мають менше за 50 десятин, землю не забератимуть.

Таке роз'яснення розлютило безземельне і малоземельне селянство, яке бажало поділити всі землі порівну. 1 грудня (18 листопада) у Києві почала роботу сесія Всеукраїнської ради селянських депутатів. Вона поставила перед УЦР вимогу негайно видати *«тимчасовий закон про порядкування земельними комітетами тими землями, лісами і водами, які Універсалом оголошено вже народною власністю і передано в завідування земельних комітетів»*, а також закон *«Про скасування приватної власності на всю землю на території Української Народної Республіки»*.

Центральна Рада змушена була балансувати між інтересами різних верств суспільства в умовах господарського занепаду і паралічу державної влади.

Падіння Тимчасового уряду актуалізувало питання державних кордонів. Третій Універсал, зокрема, проголосив: *«До території Народної Української Республіки належать землі, заселені у більшості українцями: Київщина, Поділля, Волинь, Чернігівщина, Полтавщина, Харківщина, Катеринославщина, Херсонщина, Таврія (без Криму). Остаточне визначення границь Української Народної Республіки, як щодо прилучення частин Курицини, Холмицини, Вороніжчини, так і суміжних губерній і областей, де більшість населення українське, має бути встановлене по згоді зорганізованої волі народів»*.

Кубань виявилася поза увагою Центральної Ради невинно. **6 листопада (24 жовтня)** Крайова рада Кубанської області оголосила себе вищим органом влади, створила Законодавчу раду, обрала військового отамана і уряд. Поважаючи волю кубанських козаків, Центральна Рада не висунула претензій на цю частину української етнічної території.

У кримському питанні лідери Центральної Ради виходили з міркувань про майбутній федеративний устрій нової демократичної Росії, до складу якої мали б увійти як Україна, так і Крим. Півострів не був українською етнічною територією. Тільки під час звільнення України від більшовиків навесні 1918 р. уряд УНР усвідомив важливість володіння півостровом і Чорноморським флотом.

9 грудня (26 листопада) 1917 р. у Бахчисараї відкрився **Курултай (з'їзд) кримськотатарського народу**. На депутатські посади було обрано 76 осіб, серед них 4 жінки. Курултай розглянув питання про державний устрій Криму; взаємовідносини кримських татар із представниками інших національностей

↑ Групове фото учасників Першого Курултаю кримськотатарського народу. Грудень 1917 р.

півострова; про форму і структуру кримськотатарського національного уряду. Учасники Курултаю сформували національний парламент – Меджліс – та уряд – Директорію у складі 5 осіб, проголосили утворення **Кримської Народної Республіки** та ухвалили Конституцію. У такому статусі – з національним кримськотатарським урядом та Радою народних представників, що діяла паралельно, Крим проіснував до кінця січня 1918 р., аж поки на його територію не вдерлися більшовики.

На початку листопада 1917 р. УЦР зголосилася на пропозицію Галицько-Буковинського комітету допомоги жертвам війни про формування **Галицько-Буковинського куреня січових стрільців** із військовополонених галичан. У січні 1918 р. він налічував майже 600 вояків, отримав нову назву – **Курінь січових стрільців**. Командир – полковник Євген Коновалець, начальник штабу – підполковник Андрій Мельник.

СЛОВНИК

Січові стрільці – військова частина доби Української революції, створена українцями – військовополоненими австро-угорської армії, одна з найбільш боєздатних і дисциплінованих в Армії УНР.

Ультиматум (від лат. *ultimatum* – доведене до кінця) – у міжнародних відносинах або в умовах війни – категорична вимога, невиконання якої у стислі терміни загрожує розірванням дипломатичних відносин, застосуванням сили, вжиттям інших надзвичайних заходів.

3. З якою метою Рада народних комісарів надіслала «Маніфест до українського народу з ультимативними вимогами до Української Ради»

17 (4) грудня 1917 р. новий більшовицький уряд у Росії – **Рада народних комісарів (РНК)** – надіслав до Києва «**Маніфест до українського народу з ультимативними вимогами до Української Ради**». За цим документом РНК, з одного боку, визнавала УНР та право «*національної незалежності українського народу*», а з іншого – відмовлялася сприймати «*Раду як повноважного представ-*

ника трудящих і експлуатованих мас Української республіки», оскільки остання не визнавала радянської влади в Україні.

Проаналізуйте документ за запитаннями. ■ 1. Які рядки документа свідчать про рішучі наміри більшовиків щодо УЦР? ■ 2. Чим зумовлені такі настрої? ■ 3. Якими, на вашу думку, є справжні причини конфлікту радянської Росії та Української Народної Республіки? ■ 4. Як слід розуміти рядки ультиматуму про визнання УНР, її права відділитися від Росії? ■ 5. Які події передували ультиматуму Раднаркому? ■ 6. Поясніть, чому Центральна Рада: а) відкликала українські частини з фронту, отримавши звинувачення у дезорганізації фронту; б) роззброїла радянські війська; в) дозволила прохід територією України військових частин з фронту на Дон до генерала О. Каледіна.

«...Соціалістичний уряд Росії, Рада Народних Комісарів ще раз підтверджує право на самовизначення за всіма націями, які гнобилися царатом і великорусською буржуазією, аж до права цих націй відділитися від Росії.

Тому ми, Рада Народних Комісарів, визнаємо народну Українську Республіку, її право зовсім відділитися від Росії або вступити в договір з Російською Республікою про федеративні й тому подібні взаємини між ними.

Усе, що стосується національних прав і національної незалежності українського народу, визнається нами, Радою Народних Комісарів, негайно ж, без обмежень і безумовно...

Ми обвинувачуємо Раду в тому, що, прикриваючись національними фразами, вона веде двозначну буржуазну політику, що давно вже виявляється в невизнанні Центральною Радою Советів і Советської влади на Україні (між іншим, Центральна Рада відмовилась скликати, на вимогу Советів України, крайовий з'їзд українських Советів негайно). Ця двозначна політика, що позбавляє нас можливості визнати Раду як повноважного представника трудящих і експлуатованих мас Української Республіки, довела Раду саме останнім часом до кроків, що означають знищення всякої можливості угоди.

Такими кроками є, по-перше, дезорганізація фронту.

Рада переміщає й відзиває односторонніми наказами українські частини із фронту, руйнуючи в такий спосіб єдиний загальний фронт до розмежування, здійсненого лише шляхом організованої угоди урядів обох республік.

По-друге, Рада приступилася до роззброєння советських військ, що перебувають на Україні.

По-третє, Рада надає підтримку кадетсько-каледінській змові у повстанні проти Советської влади. Свідомо брехливо покликаючись на автономні нібито права "Дону й Кубані", прикриваючи каледінські контрреволюційні виступи, що суперечать інтересам і вимогам величезної більшості трудового козацтва, Рада пропускає через свою територію війська до Каледіна, відмовляючись пропускати війська проти Каледіна.

Стаючи на цей шлях нечуваної зради революції, на шлях підтримки лютих ворогів як національної незалежності народів Росії, так і Радянської влади, ворогів трудящих та експлуатованих мас – кадетів і каледінців, Рада змусила б нас оголосити, без усяких вагань, війну їй, навіть якби вона була вже цілком формально визнаним і безперечним органом вищої державної влади української незалежної буржуазної республіки» (В. Ленін, Л. Троцький, Й. Сталін).

↑ Прапор УНР. 1918 р.

4. Чим завершився Всеукраїнський з'їзд рад у Харкові

Більшовики зрозуміли, що зможуть досягти своїх цілей тільки тоді, коли з'їзд рад проводитиметься у місті, контрольованому їхніми військами. Радянські війська під командуванням **Володимира Антонова-Овсієнка** почали війну проти УНР. На Харківщині за підтримки місцевих червоногвардійців вони роззброїли український гарнізон. 23 (10) грудня більшовики й ліві есери сформували Харківський воєнно-революційний комітет, що перебрав на себе владу.

127 делегатів Київського з'їзду рад, які перебували на більшовицькій платформі, переїхали до Харкова, об'єдналися з делегатами обласного з'їзду рад Донбасу та Криворіжжя і **24 (11) грудня «відновили» роботу Всеукраїнського з'їзду рад**. На харківському з'їзді була представлена менше ніж третина наявних в Україні рад. Делегатів від селянства майже не було, хоч воно становило понад 80 % населення. Проте з'їзд оголосив себе представником інтересів усього українського народу і 25 (12) грудня 1917 р. проголосив Україну республікою рад робітничих, солдатських і селянських депутатів.

Харківський з'їзд затвердив **Центральний виконавчий комітет рад України** у складі 41 особи (з них 35 – більшовики). ЦВК сформував *перший радянський уряд України* – **Народний секретаріат**. До його складу увійшли С. Бакинський, Є. Бош, В. Затонський, Ю. Коцюбинський, Ф. Сергєєв (Артем), М. Скрипник та ін. Назва уряду була калькою не з петроградського Раднаркому, а з київського Генерального секретаріату. Назву новоствореної держави більшовики не змінили – **Українська Народна Республіка**.

↓ Більшовики в Харкові, 1917 р.

Отже, на початку 1918 р. на території УНР діяли два уряди, які з однаковою наполегливістю твердили, що вони – українські, незалежні та робітничо-селянські. Почалася «війна декретів». Одним із перших Народний секретаріат видав декрет, що скасовував заборону на вивіз хліба з України до Росії. Наступним з'явився декрет про недійсність будь-яких постанов Генерального секретаріату.